

Učiteljski Tovariš

Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“.

Urejujeta:

Jakob Dimnik in Engelbert Gangl

učitelja v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Jakob Dimnik**, Šubičeve ulice št. 3.

Vsebina: Pozdravljena, naša bodočnost! — Knjige „Slovenske Matice“ za leto 1897. — Fr. Rojina: Učiteljem-čebelarjem. — Štefan Primožič: Kako naj bi se drugi deželni jezik uspešno poučeval? — Janko Leban: O pravopisu v slovenski ljudski šoli. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva. — Gospodarski program.

Pozdravljena, naša bodočnost!

Ni še dolgo, kar smo gledali z bojznijo in s trepetom v bodoče dni. Tovariši z mnogimi službenimi leti, z veliko prakso, z najizbornejšimi sposobnostmi, vneti za svoj stan, delavni v šoli in izven šole — taki tovariši so nam dajali roko v slovo, so se odpovedali trdemu kruhu in so segali po boljših založkih. Prepričani smo, da so se težko odločili do tega koraka, a prisilila jih je skrajna sila, ki je zbudila ljubečemu srečo očetovemu neutešno skrb do rodbine, skrb, ki se — če jo zbudi bojazen, da ne obeta bodočnost človeku več, nego mu daje skopa sedanost — ne da zlahka zatreti!

Naš ponos nam je legal v grob — Bogu bodi hvala, da smo prej zasuli jamo, preden je legel vanjo!

In kaj naš naraščaj? Vsi vemo, kako je bilo do sedaj z njim, zato je ni treba izgubljati več besed o tem.

Mislili smo si tako: Rod smo, ki mu naglo odmirajo otc, a nima sinov — potomcev, naslednikov. — Sklenili smo, da zastavimo vse sile v odpor lastni smrti, da se skrha nje ostra kosa ob trdovratnosti in vztrajnosti naši. A kaj hočemo sami, ker smo preslabi ob vsi svoji samozavesti? Odločilni faktorji so gledali z motrečim po-

gledom naše delovanje in borjenje slovenskega učiteljstva, so uvaževali njega opravičene zahteve, in inponovala jim je naša žilavost, ki nas je ohranila tudi v tem šumnem vrtincu socijalnih vojsk, katere bije danes človeštvo na širokem bojnem polju matere zemlje!

S plamenico obče izomike, katere topli žarki so razvneli dušo našemu narodu v neugašen plamen ljubezni do vede, ponosa, zavesti, pobožnosti in domovine — v eni roki, a v drugi s srčno krvjo pisano prošnjo, da nam odpomori, kdor je poklican v to, sicer pade svetla luč iz roke ter se zaduši v prahu pod našimi nogami — tako smo hodili nekaj let — in prišli smo do zmotra!

Kdor nam je stal ob strani na tem poti, tega bo blagroval narod slovenski, ker bo on prvi užival sad velikih žrtev svoje domovine.

Sedaj, ko so zaveli v prirodi prvi dihi nastopajoče pomladi, se čutimo nekako prerajene in ojačene, da zremo z mirnim očesom, z veselo dušo in z lahkim srcem v bodoče dni. Godi se nam kakor človeku, ki je v viharu noči prebil hude sanje, ki so ga pa zbudili ob mlademu jutru iz težkega sna zlati sončni prameni. Vstalo nam je sonce po dolgi, dolgi noči!

Knjige „Slovenske Matice“ za l. 1897.

Dična naša „Matica“ nas je letos razveselila s krasnim knjižnim darom, ki zasluži, da ga človek natančneje preišče in presodi. V nastopnem podajamo čitateljem o posameznih knjigah ocene po redu, kakor so nam jih uposlali gospodje sotrudniki.

Zabavna knjižnica. X. zvezek: Trojka. Povest; spisal dr. Fr. D. — Vsebina je v kratkem ta-le: Iz Gorenjevsi so študirali na Dunaju: Lovro Bojanec, filozof in Radivoj Čuk ter Vladimir Dragan, jurista. Bojanec popusti s trudom in bedo nadaljevanje študije, ko mu doma umre bogata teta-graščakinja, ki ostavi Lovru vse svoje bogastvo. Kmalu za njim pride na počitnice tudi vihravi Radivoj in pomaga Lovru iz mnogih neprilik, poleg tega ga pa nadleguje za posojilo. Lovra je neodločnost in nevednost v gospodarstvu pripravila v razne zagate: sprl se je z roditelji in se zaljubil v Irmo, lepo

ter „svetovno izobraženo“ hčerko maloštovanega oderuha in sleparja Majerja, katera ga pa grdo prevari in ljubimkuje z „barončkom“ Bergerjem-gigerlom-nemaničem, ki se je Lovru usilil za oskrbnika, dasi ne razume o gospodarstvu ničesar. Radivoj mu odpravi iz hiše najprej tri nadležne, propale dijake, ki so živeli pri Lovru na račun njegove dobrodušnosti, potem požene še zajedavca barona. Poleg tega se pa Radivoj sam zaljubi v Irmo, katera vodi poslej za nos njega, barončka in še nekaj drugih. — Lovro gre pozdravit soseda Stojana in nadaljuje staro znanje z Anico, se spravi s sestro Metko in svakom učiteljem Planicem ter z roditelji. V tem času dovrši študije Vladimir Dragan, postane rezervni častnik in pravni doktor ter se vrne v domovino. Tudi njega zamota Irma v mreže, dasi je nekdanj rajši videl Stojanovo Milico. Slednjič — po brezuspešnem Radivojevem učenju plesa trojke, s katero je nameraval ženstvo pridobiti za narodno stvar in Irmo zase — se Dragan zaroči z Irmo;